

**40 HADITHE
NGA
PROFETI MUHAMED**

*(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi
familjen e tij!)*

Tiranë, 2020

Titulli: 40 hadithe nga Profeti Muhamed

(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)

I përzgjedhi dhe i përktheu: Sabrie Feza

Recensent: Vullnet Merja

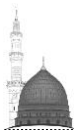
Redaktoi: Liseda Ramaj

Korrekttoi: Vjollca Karaj

Përkujdesja kompjuterike: Sabrie Feza

Kopertina: Sabrie Feza

Botoi: Shoqata Flladi – Tiranë, 2020

40 hadithe

PROFETI MUHAMED

*(Pagja dhe bekimet e
Allahut qofshin mbi të
dhe familjen e tij!)*

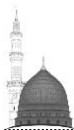
NË KUR'AN

Me Emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit

Sipas pikëpamjes dhe mendimit të personaliteteve islame, Kur'ani zë vendin e parë sepse ai është Libër i Allahut, i cili e mbron personalitetin e njeriut dhe e përsos atë. Ai përmban bazat dhe themelet e

besimit dhe shpjegon gjithçka rreth fesë sonë të drejtë, Islamit, qoftë për çështjet individuale apo edhe ato të përgjithshme. Ai e drejton dhe e udhëheq shpirtin tonë drejt Rrugës së Drejtë. Ai është dritë dhe është i qartë. Me anë të tij, Allahu udhëzon atë që ndjek kënaqësitë e Tij dhe rrugët paqësore të mendimit, shpirtit dhe zbatimit. Ai i nxjerr njerëzit prej errësirave në dritë, me lejen e Tij dhe i udhëzon ata në Rrugën e Drejtë e të vërtetë. Kur'ani u sqaron njerëzve se ajo për të cilën kanë mendime të ndryshme, është udhëzim dhe mëshirë për besimtarët. Ai udhëzon në atë që është më e mira dhe më e përsosura. Ai është shërues për zemrat dhe është shenjë e Zotit të Madhëruar. Allahu thotë për Kur'anin se atij nuk i vjen e kota as nga

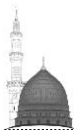
para e as nga prapa. Ai është dokument i mbrojtur nga Allahu dhe në të nuk ka ashtesë e as mangësi. Po ashtu, Allahu thotë: **“Sigurisht, Ne e kemi shpallur Kur’anin dhe, sigurisht, Ne do ta ruajmë atë.”**

Bazuar në ato që u thanë për Kur’anin, atëherë është e domosdoshme që ai të jetë burim i parë për jetëshkrimin e Profetit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe familjen e tij!*). Ai flet për personalitetin e Profetit, për moralin e tij, për metodën e thirrjes e të predikimit të tij dhe për jetën e përgjithshme e personale të tij. Ai flet për marrëdhëniet e Profetit me të tjerët, qofshin besimtarë apo jobesimtarë.

Sigurisht që profetësia e Profetit është çështje e Allahut, prandaj edhe njohja më e mirë e tij arrihet nëpërmjet Librit të Allahut të Madhëruar, Kur'anit të Shenjtë. Për këtë, duhet që myslimanët të thellohen në studimin e jetës së Profetit, për t'u njohur me Profetin e tyre. Allahu i Madhëruar i urdhëron myslimanët që ta kuptojnë Kur'anin dhe të jetojnë nën dritën e tij.

Allahu i Madhëruar e ka zbritur Kur'anin udhëzues, udhërrëfyes dhe sqarues për çdo gjë. Prandaj, siç e thamë edhe më lart, duhet që të bazohemi te Kur'ani për të njohur personalitetin e Profetit Muhamed. Të shumta janë ajetet që

flasin për këtë njeri të madh e për këtë dritë të pashuar.

Së pari, duhet të mësojmë periudhën para profecisë. Vallë, a e ka studiuar Profeti Teuratin (Torren) dhe Biblën (Inxhilin) para se t'i vinte profecia? A ishte i ditur për historinë e të Dërguarve të mëparshëm? A dinte shkrim e këndim?

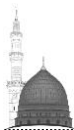
Sipas Kur'anit, Profeti Muhamed nuk ka qenë i njohur për ato që thamë. Në Kur'an thuhet: **"...Allahu të shpalli ty Librin (Kur'anin) dhe Urtësinë e plotë, si dhe të mësoi atë që nuk e ke ditur. Dhuntia e Allahut për ty është shumë e madhe."** (Sure "Nisa", ajeti 113.)

“Dhe kështu, Ne të kemi dërguar ty Shpallje me urdhrin dhe vullnetin Tonë. Ti, më parë, nuk e ke ditur se çfarë është Libri e as ç’është besimi. Por atë (Kur’anin), Ne e bëmë dritë, me anë të së cilës udhëzojmë kë të duam nga robtë Tanë. Ti, me të vërtetë, udhëzon në Rrugën e Drejtë.” (Sure “Shura”, ajeti 52.)

“Ti nuk ishe i pranishëm kur ata hodhën short se kush prej tyre do të merrte nën kujdes Merjemen dhe nuk ishe i pranishëm kur ata diskutonin.” (Sure “Ali imran”, ajeti 44.)

“Këto janë disa nga historitë e fshehta, të cilat Ne po t’i shpallim ty (o Muhamed). Ti nuk ke qenë me ata, kur vendosnin për punën e tyre dhe

kurdisnin dredhira.” (Sure “Jusuf”, ajeti 102.)

“Ti nuk ke shpresuar se do të të shpallej Libri, por e more nga mëshira e Zotit tënd; prandaj, kurrësesi, mos u bëj ndihmës i mohuesve!” (Sure “Kasas”, ajeti 86.)

“Unë nuk kam pasur asnjë dijeni për Grupin më të Lartë, kur diskutonin mes tyre (për krijimin e Ademit). (Sure “Sad”, ajeti 69.)

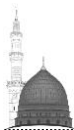
“Thuaj: ‘Sikur të kishte dashur Allahu, unë nuk do t’jua kisha lexuar dhe as që do të bënte Ai që ta mësoni ju atë. Unë kam jetuar një kohë (të gjatë) në

mesin tuaj para profetësisë, a nuk po mendoni?" (Sure "Junus", ajeti 16.)

"Para këtij, ti (Muhamed) nuk kishe lexuar kurrëfarë libri e as që kishe shkruar gjë me dorën tënde; përndryshe, ndjekësit e së pavërtetës do të dyshonin." (Sure "Ankebut", ajeti 48.)

E gjitha kjo është argument i profecisë së tij, sepse e gjithë kjo kulturë nuk mund të fitohet me përpjekje njerëzore, veçanërisht, kur poseduesi i kësaj kulture të gjerë nuk ka qenë i njohur me shkrimin e as me këndimin. Por kjo nuk do të thotë se Profeti nuk ka patur kulturë të lartë nëpërmjet meditimeve që bënte dhe nëpërmjet dhuntive të Allahut për të, gjatë kohës së përgatitjes së tij për të mbartur

këtë mision të lavdishëm e universal që është Mesazhi Islam.

Kur'ani i Shenjtë na thotë qartazi se Profeti Muhamed është mbartësi i mesazhit. Allahu i Madhëruar për këtë, thotë: **“O Profet! Ne të kemi dërguar ty si dëshmitar, sjellës të lajmit të mirë dhe paralajmërues; njëkohësisht (të kemi çuar) si thirrës, që i fton njerëzit në Rrugën e Allahut me urdhrin e Tij dhe si pishtar ndriçues.”** (Sure “Ahzab”, ajetet 45-46.)

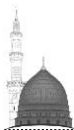
“Është Ai që u solli analfabetëve një të Dërguar nga gjiri i tyre, për t’u lexuar atyre Shpalljet e Tij, për t’i pastruar e për t’u mësuar Librin dhe Urtësinë, ndonëse ata, më parë, ishin

**vërtet në humbje të plotë.” (Sure
“Xhumua”, ajeti 2.)**

**“...një të Dërguar, i cili ju lexon
Shpalljet e Allahut me shpjegime të qarta,
për t’i nxjerrë ata që besojnë dhe bëjnë
vepra të mira, nga errësira në dritë...”
(Sure “Talak”, ajeti 11.)**

Në ajetet e lartpërmendura duket qartë roli udhëheqës dhe edukues i Profetit për njerëzit. Po ashtu, ai është dëshmitar, i cili dëshmon për bashkësinë duke i treguar asaj Rrugën e Vërtetë e të Drejtë. Ai u lexon atyre ajetet e Allahut dhe u mëson atyre Librin që u nevojitet nga ana teorike dhe u mëson urtësinë që u nevojitet për anën praktike të jetës së tyre. Ai është përgëzues për besimtarët punëmirë se ata do të kenë

shpërblim të mirw. Po ashtu, është edhe tërheqës i vëmendjes ndaj dënimit të dhimbshëm. Ai është edukuesi dhe pastruesi i zemrave prej të këqijave dhe ndytësive mendore. Ai i nxjerr njerëzit prej errësirave të paditurisë e të mosbesimit, të idhujtarisë e të humbjes, të prapambetjes e devijimit, në dritën e besimit e të dijes, të monoteizmit e të udhëzimit, të përparimit e të civilizimit në horizontet e dashurisë me Allahun, me jetën dhe me njerëzit. Ai nuk ka ardhur që të hedhë poshtë mesazhet që sollën Profetët paraardhës dhe as t'i mohojë ata. Ai erdhi dëshmues dhe vërtetues për ato që sollën Profetët e tjerë, siç thotë Allahu i Madhëruar në Kur'an: **"...pastaj juve ju erdhi një i Dërguar,**

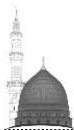

**vërtetues i asaj që ju është dhënë...” (Sure
“Ali imran”, ajeti 81.)**

Ai i dëshmonte librat paraardhës
dhe ua sqaronte ato njerëzve. Allahu i
Madhëruar thotë: **“O ithtarët e Librit!
Juve ju erdhi i Dërguari Ynë, i cili ju
shpjegon gjëra nga ato që i keni fshehur
ju prej Librave (Teuratit dhe Ungjillit) dhe
ju fal shumë...”** (Sure “Maide”, ajeti 15.)

Ai e dëshmonte besimin për të gjithë
të Dërguarit: **“...Ne nuk bëjmë dallim mes
asnjerit prej të Dërguarve të Tij...”** (Sure
“Bekare”, ajeti 285.)

Po të studiohen me kujdes ajetet e
Kur’anit që flasin për metodën thirrëse të
Profetit, do të vërejmë se ai nuk impononte,

nuk detyronte askënd që të besonte dhe të bënte punë të mira.

Allahu i Madhëruar thotë në Kur'an: **“Prandaj këshilloji (njerëzit o Muhamed), se ti je vetëm këshillues; dhe nuk je ngarkuar t’i detyrosh ata me forcë!”** (Sure “Gashije”, ajetet 21-22.)

“Kush i bindet të Dërguarit, i është bindur Allahut. Sa për ata që kthejnë kokën mënjane, Ne nuk të kemi dërguar që të jesh rojtar i tyre.” (Sure “Nisa”, ajeti 80.)

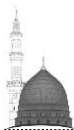
“...i Dërguari ka për detyrë vetëm që të shpallë qartazi.” (Sure “Ankebut”, ajeti 18.)

“Ne e dimë mirë çfarë thonë ata, por ti nuk do t’i detyrosh ata me dhunë (që të besojnë). Prandaj, këshillo me Kur’anin këdo që ka frikë paralajmërimit Tim!” (Sure “Kaf”, ajeti 45.)

Ka edhe shumë ajete të tjera, të cilat flasin rreth kësaj teme.

Bazuar në këto ajete, duket qartë misioni profetik, i cili fton në besim, por jo me gjuhën e dhunës e të forcës, por me gjuhën e këshillës dhe të fjalës së mirë. Në çdo hap e lëvizje, Profeti sillej ashtu siç e kishte mësuar Allahu. Ai ishte i urdhëruar që t’ua paraqiste veten e tij njerëzve duke u thënë: “(Thuaju, o Muhamed): ‘Unë jam urdhëruar që të adhuroj vetëm Zotin e këtij Qyteti (Mekës), i Cili e ka bërë atë të

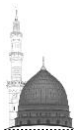
shenjtë dhe të Cilit i përket gjithçka. Jam urdhëruar që t'i nënshtrohem Atij; dhe të këndoj Kur'anin.' Kushdo që merr Rrugën e Drejtë, e bën për dobi të vet. Ndërsa atyre që devijojnë, ti thuaju: 'Unë jam vetëm paralajmërues.' Dhe thuaj: 'Falënderimi qoftë për Allahun, Ai do t'jua tregojë shenjat e Tij e ju do t'i njihni ato!' E Zoti yt, nuk është i pakujdesshëm ndaj veprave që bëni ju." (Sure "Neml", ajetet 91- 93.)

Me ndihmën e Allahut dhe bazuar në mësimet e Tij, Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) nisi rrugën e predikimit me urtësi, me fjalë të ëmbla e të buta dhe me një qetësi e zemërgjerësi të paparë. Kjo

ishte mënyra më e mirë për të depërtuar në mendjet dhe zemrat e të tjerëve. Ai ishte i urdhëruar që të udhëzonte njerëzit në rrugën e besimit të drejtë e të vërtetë e ky besim të ishte i bazuar në bindje e të ishte i palëkundur. Në një ajet të Kur'anit për ata që kanë besim të lëkundur, thuhet: **“Disa njerëz të tjerë e adhurojnë Allahun me kusht: Nëse u ecën mbarë, janë të kënaqur, por, nëse i godet fatkeqësia, ata kthehen në mohim e kështu humbasin këtë botë dhe Tjetrën. Pikërisht kjo, është humbja e qartë.”** (Sure “Haxh”, ajetit 11.)

Pra, përqafimi dhe ndjekja e Islamit nuk është me forcë e me dhunë, por me dëshirë dhe e bazuar te studimi dhe njohja e tij. Ka shumë njerëz, të cilët, për arsye të

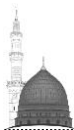

mosnjohjes së Fjalës së Allahut, nuk besojnë. Për këtë, është detyrë që të ndiqet metoda e Profetit në përhapjen dhe sqarimin e Fjalës së Allahut, me qëllim që njerëzit të njihen sa më shumë me të dhe ta dinë se rruga e vetme e shpëtimit në këtë jetë dhe në Jetën Tjetër është zbatimi i kësaj fjale, i Kur'anit të Shenjtë.

Metoda e thirrjes së Profetit sipas Kur'anit

Qëllimi kryesor i misionit të Profetit ishte që në mendjet dhe zemrat e njerëzve të mbizotëronte Feja e Allahut, çdo gjë që të vepronin, ta bënin për Allahun, të mos adhurohej tjetër, përveç Allahut; veprat dhe lëvizjet e njerëzve të bazoheshin te logjika e shëndoshë dhe jo te emocioni dhe instikti. Sa bukur na e paraqet Kur'ani metodën e thirrjes në Rrugën e Allahut të Madhëruar! Sa nevojë kanë njerëzit e sotëm të njihen me këtë lloj metode dhe ta zbatojnë në jetën e tyre të përditshme! Jam i bindur se po të zbatohet kjo metodë kur'anore në jetën e përditshme, në shoqëritë njerëzore nuk do të ketë konflikte

e as mosmarrëveshje, as luftra e as gjakderdhje, as mashtrime e as padrejtësi. Vallë, sa lart do të ishte Islami nëse myslimanët do të zbatonin Fjalën e Allahut, Kur'anin e Shenjtë? Më poshtë do përmendim disa ajete nga Kur'ani që na mësojnë se si të bashkëpunojmë me të tjerët.

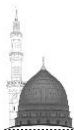
Allahu i Madhëruar thotë: **“Thirr në Rrugën e Zotit tënd me mençuri dhe këshillë të bukur dhe diskuto me ata në mënyrën më të mirë! Me të vërtetë, Zoti yt i di më së miri ata që janë shmangur nga Rrugja e Tij dhe di më së miri ata që janë në Rrugë të Drejtë.”** (Sure “Nahl”, ajeti 125.)

“Nëse ata të quajnë gënjeshtar, thuaju: ‘Unë kam (shpërblim për) punën time, kurse ju keni (shpërblim për) punën tuaj. Ju s’jeni përgjegjës për atë që bëj unë dhe as unë s’jam përgjegjës për atë që bëni ju.’” (Sure “Junus”, ajeti 41.)

“Nëse ata grinden me ty, thuaju: ‘Allahu e di më së miri atë që bëni ju.’” (Sure “Haxh”, ajeti 68.)

“Diskutoni me ithtarët e Librit vetëm me mënyrën më të mirë, por jo me keqbërësit e tjerë. Dhe thoni: ‘Ne besojmë në atë që na është zbritur neve dhe në atë që ju është zbritur juve. Zoti ynë dhe Zoti juaj është një - dhe ne Atij i nënshtrohemi si myslimanë.’” (Sure “Ankebut”, ajeti 46.)

“E kush flet më bukur se ai që i fton njerëzit drejt Allahut, bën vepra të mira dhe thotë: ‘Unë, me të vërtetë, jam mysliman.’ Nuk barazohet e mira me të keqen! Të keqen ktheje me të mirë e atëherë armiku yt do të të bëhet menjëherë mik i ngushtë.” (Sure “Fusilet”, ajetet 33-34.)

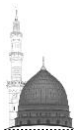
“Prandaj, ti thirru dhe bëhu këmbëngulës, ashtu siç je urdhëruar; mos i ndiq epshtet e tyre dhe thuaj: ‘Unë besoj çdo libër që e ka shpallur Allahu dhe jam urdhëruar që të gjykoj drejt midis jush; Allahu është Zoti ynë dhe Zoti i juaj. Veprat tona janë për ne, e veprat tuaja janë për ju. Midis nesh dhe jush nuk ka kurrëfarë mosmarrëveshjeje. Allahu do të

na tubojë të gjithëve dhe tek Ai do të kthehemi të gjithë.” (Sure “Shura”, ajeti 15.)

“Thuaju: ‘Kush ju furnizon juve prej qiejve dhe prej Tokës?’ - Thuaju: ‘Allahu!’ Ne nuk mund të jemi që të dyja palët në Rrugën e Drejtë, ose ju, ose ne jemi në humbje të qartë!” (Sure “Sebe”, ajeti 24.)

Kjo është metoda islame e thirrjes, e cila nuk bazohet te dhuna e te presioni, por bazohet te logjika dhe te ndjenjat e njeriut. Ajo bazohet te fjala e butë dhe te dialogu i qetë e argumentues, me qëllim që edhe njerëzit e tjerë të jetojnë të qetë shpirtërisht e logjikisht. Sa e mrekullueshme është thënia e Kur’anit, që tregon se si të flasim

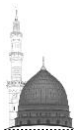

me pasuesit e feve të tjera! Allahu i Madhëruar thotë: **“Thuaj: ‘O ithtarët e Librit, ejani të biem në një fjalë të përbashkët mes nesh dhe jush: se do të adhurojmë vetëm Allahun, se nuk do t’i shoqërojmë Atij asgjë (në adhurim) dhe se nuk do ta mbajmë për zot njëri-tjetrin, në vend të Allahut!’ Nëse ata nuk pranojnë, atëherë thuaju: ‘Dëshmoni se Ne i jemi nënshtruar Allahut!’”** (Sure “Ali Imran”, ajeti 64.) A ka mësim më të përkryer se ky mësim kur’anor?

Morali i Profetit në thirrje

Profeti Muhamed ka qenë në pedestalin më të lartë të moralit në të gjitha anët dhe dimensionet. Ai ka qenë shumë i sjellshëm me njerëzit, mendjendritur dhe çdo gjë e priste me dashuri e zemërgjerësi. Ai ka qenë zemërbutë me njerëzit, qofshin miq apo armiq. Nuk ka qenë i ashpër, i rreptë, zemërgur e mendjelehtë. Ai ka qenë siç na thotë Allahu në Kur'an: **“Në saje të mëshirës së Allahut, u solle butësisht me ta (o Muhamed). Sikur të ishe i ashpër dhe i vrazhdë, ata do të largoheshin prej teje. Prandaj falua atyre gabimin, kërkoi falje Allahut për ata dhe këshillohu me ata për çështje të ndryshme. Kur të vendosësh**

për diçka, mbështetu tek Allahu. Vërtet, Allahu i do ata që mbështeten tek Ai.”
(Sure “Ali Imran”, ajeti 159.)

“...se ti je me virtyte madhore.”
(Sure “Kalem”, ajeti 4.)

“Tashmë ju ka ardhur një i Dërguar nga gjiri juaj. Atij i vjen rëndë për gjynahet që bëni ju, jua dëshiron të mirën me gjithë zemër që ju të shkoni Rrugës së Drejtë dhe është i butë e i mëshirshëm me besimtarët.” (Sure “Teube”, ajeti 128.)

Në disa ajete të Kur’anit mësojmë se Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) zemërohej shumë kur shihte njerëzit që

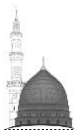

këmbëngulnin në mosbesim. Çështja arriti deri atje, saqë Allahu, në disa ajete të Kur'anit, thotë: **“Mos u pikëlllo (o Muhamed) për shkak të tyre dhe mos u ngushto për kurthet e tyre.”** (Sure “Neml”, ajeti 70.)

“...Ti mos e shqetëso veten deri në shkatërrim për humbjen e tyre! Allahu është vërtet i Gjithëditur për atë që bëjnë ata.” (Sure “Fatir”, ajeti 8.)

“A mos vallë do të vrasësh veten nga pikëllimi, nëse ata nuk besojnë në këtë Fjalë (Kur'an)?” (Sure “Kehf”, ajeti 6.)

Kjo është ana shpirtërore e mesazhit, me të cilën, çdo thirrës islam duhet të jetë i pajisur në misionin e thirrjes

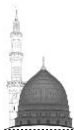
e të predikimit. Ai duhet t'u dojë njerëzve humanizmin e tyre dhe t'u përbuzë mosbesimin. Zemra e tij duhet të pikojë gjak nga hidhërimi, kur të shohë njerëz jobesimtarë. Ky është sekreti i suksesit të predikuesit. Fjalët e tij duhet të dalin nga mendja e shëndoshë dhe nga zemra e pastër dhe t'i dojë njerëzit, sepse dashuria përmban fuqi për shkatërrimin e shumë pengesave shpirtërore mes thirrësit dhe njerëzve të tjerë.

Ishte dëshira e Allahut që Profeti të qëndronte me të varfërit besimtarë, sepse ata ishin të pastër e të papërlyer nga egoizmi apo mendjemadhësia. Gjithashtu, të kuptohej se varfëria nuk është mangësi personaliteti të njeriut. Është detyrë e

thirrësve që të forcojnë marrëdhëniet me të varfërit e jo t'i largojnë ata e të afrojnë të pasurit. Në një ajet të Kur'anit lexojmë: **“Mos i dëbo ata që i luten Zotit të vet në mëngjes e mbrëmje, duke e dëshiruar Fytyrën (mirësinë) e Tij! Ti nuk je aspak përgjegjës për ata e as ata nuk janë përgjegjës për ty. Nëse ti i dëbon ata, atëherë do të jesh keqbërës.”** (Sure “En’am”, ajeti 52.)

“Dhe qëndro me ata që i luten Zotit të vet në mëngjes dhe mbrëmje, duke dëshiruar Fytyrën (kënaqësinë) e Tij dhe mos i shmang sytë nga ata (tek të tjerët), duke dëshiruar stolitë e shkëlqimin e kësaj jete. Mos dëgjo atë, zemrën e të cilit ia kemi lënë mospërfillëse ndaj

përmendjes Sonë e që shkon pas dëshirave të veta, duke shkelur çdo kufi në veprimet e veta.” (Sure “Kehf”, ajeti 28.)

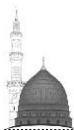
Allahu e urdhëron të Dërguarin e Tij që të jetë modest, i thjeshtë dhe i buzëqeshur me besimtarët. Allahu i Madhëruar thotë në Kur'an: **“Kur të vijnë te ti ata që besojnë në Shpalljet Tona, thuaj: ‘Paqja qoftë mbi ju!’ Zoti juaj ia ka bërë detyrim Vetes mëshirën. Nëse dikush nga ju bën ndonjë vepër të keqe pa e ditur, e pastaj pendohet e përmirësohet, ai do ta gjejë Allahun Falës dhe Mëshirues.”** (Sure “En’am”, ajeti 54.)

Bazuar në këto ajete, sa e ndjekim ne shembullin e Profetit Muhamed?

Profeti Muhamed, Kur'ani folës

Për çdo çështje apo fjalë e pyesnin Profetin: 'A është prej tij apo është Shpallje nga Allahu?', me qëllim që të qartësonin qëndrimet e tyre. Por duhet të dihet se Profeti nuk ka patur dy personalitete në çështjet e përgjithshme e të posaçme. Ai ka patur një personalitet, i cili ishte trup i gjallë me mesazhin. Ai ishte Kur'ani folës në çdo aspekt të jetës së tij, qoftë në vepra, në thënie, në miratime e vendime. Allahu i Madhëruar thotë në Kur'an: **"Ai nuk flet sipas qejfit të vet, por ajo (që thotë) është vetëm Shpallje e Zotit, që i vjen atij."** (Sure "Nexhm", ajetet 3-4.)

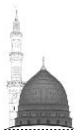
“Jo, për Zotin tënd, ata nuk do të jenë besimtarë të vërtetë, derisa të të marrin ty për gjyqtar për kundërshtitë mes tyre; e pastaj, të mos ndiejnë kurrëfarë dyshimi ndaj gjykimit tënd dhe të të binden ty plotësisht.” (Sure “Nisa”, ajeti 65.)

“Në të Dërguarin e Allahut ka një shembull të mrekullueshëm për atë që shpreson tek Allahu dhe Dita e Fundit dhe e përmend shumë Allahun.” (Sure “Ahzab”, ajeti 21.)

Ai është shembull në gjithçka. Ai ka qenë i pastër e i pamëkat gjatë gjithë jetës së tij, që në vegjëli e deri në fund të jetës së tij. Fjala e tij me veprën kanë qenë një dhe kurrë nuk bienin ndesh me njëra-tjetrën. Ai

është shembulli më i përkryer për mbarë njerëzit, sepse ai përfaqëson të gjitha vlerat e larta morale dhe njerëzore. Toka nuk ka parë dhe nuk do të shohë njeri më të dli­rë e më të pastër se Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*).

Të qenit njeri

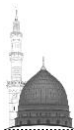
Kur'ani i Shenjtë dëshmon se Profeti Muhamed ka qenë njeri si të gjithë njerëzit e tjerë, njësoj si të Dërguarit e tjerë paraardhës. Ndryshimi ishte se ai ka qenë i zgjedhuri i Allahut dhe i Dërguari i Tij për të udhëzuar njerëzit në Rrugën e Drejtë bazuar në mësimet e Zotit.

Kur'ani e urdhëron Profetin që t'u thotë njerëzve: **“Thuaj: ‘Unë jam vetëm një njeri si ju, që më është shpallur se Zoti juaj është një Zot i Vetëm.’ Kështu, kush shpreson takimin me Zotin e vet, le të bëjë vepra të mira dhe të mos i shoqërojë askënd në adhurim Zotit të vet!”** (Sure “Kehf”, ajeti 110.)

Në një ajet tjetër sqarohet edhe më shumë të qenit e tij njeri si të gjithë njerëzit e tjerë. Ajeti thotë: **“Unë nuk ju them se kam thesarin e Allahut apo që e di të padukshmen. As nuk them se unë jam engjëll e as do t’u them atyre, të cilët sytë tuaj i nënçmojnë, se Allahu nuk do t’u jape kurrëfarë të mire. Allahu e di më mirë se ç’ka në shpirtrat e tyre. Atëherë, sigurisht që do të isha prej të padrejtëve.”** (Sure “Hud”, ajeti 31.)

“Thuaj: ‘Unë nuk ju them se zotëroj thesaret e Allahut apo se e di të padukshmen dhe as nuk them se jam engjëll. Unë ndjek vetëm atë që më shpallet.’ Thuaj: ‘A barazohet i verbri me

atë që sheh? A s'po mendoni?" (Sure "En'am", ajeti 50.)

Nga këto ajete mësojmë se Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) nuk ka asgjë nga ato që përmendin ajetet, por ai zbaton ato që i është Shpalluar nga Allahu i Madhëruar.

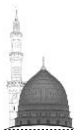
Të qenit e Profetit rob i Allahut sqarohet në këtë ajet, që thotë: **"Thuaj: 'Unë nuk mund t'i sjell vetes as dobi, as dëm, përveçse aq sa dëshiron Allahu. Sikur ta dija të padukshmen, do t'i shumoja të mirat dhe nuk do të më prekte asnjë e keqe. Unë jam vetëm paralajmërues dhe sjellës i lajmeve të**

mira për njerëzit që besojnë.” (Sure
“A’raf”, ajeti 188.)

Në një ajet tjetër, përsëri rreth kësaj
çështjeje, thuhet: **“Thuaju: ‘Unë nuk jam i
pari i Dërguar dhe nuk e di çfarë do të
ndodhë me mua ose me ju. Unë ndjek
vetëm atë që më është Shpallur dhe kam
për detyrë vetëm të jap paralajmërimet të
qarta.’”** (Sure “Ahkaf”, ajeti 9.)

Në Kur’an flitet se Allahu i
Madhëruar ia shfaq gajbin atij që do prej të
Dërguarve të Tij, por jo se ata dinë të
fshehtë. Këtë e lexojmë në suren “Xhinn”,
ajetet 26-28, ku thuhet: **“Vetëm Ai e di të
padukshmen dhe nuk ia zbulon atë
askujt, përveç të Dërguarve që ka
zgjedhur. Para dhe pas tyre Ai vë**

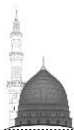
mbikëqyrës (engjëj), në mënyrë që ta dijë, nëse i përcjellin mesazhet e Zotit të tyre. Ai përfshin me dijen e Vet gjithçka që ata kanë dhe çdo gjë e ka llogaritur imtësisht.”

Allahu është i Plotfuqishëm që t'i japë kujtdo prej robve të Tij, sidomos të Dërguarve, çfarëdo fuqie, siç u ka dhënë disa të Dërguarve mrekulli të ndryshme. Po ashtu, është i Plotfuqishëm që t'ua zbulojë të fshehtën. Por Kur'ani na thotë se nuk ua ka dhënë atyre këtë gjë. Ata lëviznin njësoj si lëvizin njerëzit. Përjetonin ndjenjën e dobësisë, etjes, urisë, dhimbjes, hidhërimit, gëzimit etj.

Si përballlej Profeti *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)* **me sfidat?**

Profeti Muhamed është përballur me sfidat më të ashpra ndaj të pafeve dhe politeistëve mekas. Ata e akuzonin me lloj-lloj akuzash me qëllim që ta injoronin dhe ua paraqitnin njerëzve si një poet me metodë të re në poezi. Këtë e bënë për ta ulur nga posti i dërguesit të mesazhit. Më pas, e akuzonin se ishte gënjeshtar dhe se ai gënjente, duke pretenduar se ishte i Dërguar. E akuzuan se ishte magjistar dhe mendjelehtë. Së fundi, arritën të thonin se mesazhi i tij ishte: **“Dhe ata thonë: ‘Këto janë përralla të popujve të lashtë; të cilat i ka vënë t’i shkruhen e t’i lexohen atij në**

mëngjes e në mbrëmje.” (Sure “Furkan”, ajeti 5.)

“Ne e dimë mirë që ata thonë: ‘Atë e mëson një njeri! Por ai për të cilin flasim, flet në gjuhën e të huajve, kurse ky (Kur’ani) është në gjuhën e qartë arabe.’” (Sure “Nahl”, ajeti 103.)

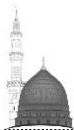
E Allahu u përgjigjet thëniet të tyre në shumë ajete, si: **“...se ky (Kur’an) është vërtet fjalë e (kumtuar prej) një të Dërguari të nderuar (Muhamedit) e nuk është fjalë poeti; sa pak që besoni! Nuk është as fjalë e ndonjë falltari; sa pak që po reflektoni! Ai është Shpallje e zbritur nga Zoti i botëve!” (Sure Haka”, ajetet 40-43.)**

“Nëse ata thonë: ‘Ai (Muhamedi) e ka trilluar atë (Kur’anin)’, thuaju: ‘Atëherë, sillni një sure të ngjashme me të dhe thirrni kë të mundni, përveç Allahut, nëse thoni të vërtetën.’” (Sure “Junus”, ajeti 38.)

“Vërtet thonë ata: ‘Ai e ka trilluar atë?!’ Nuk është kështu, por ata nuk besojnë. Atëherë le të sjellin një libër të ngjashëm me të, nëse ajo që thonë është e vërtetë!” (Sure “Tur”, ajetet 33-34.)

“Thuaj (o Muhamed): ‘Unë ju këshilloj vetëm një gjë: ngrihuni sinqerisht për Allahun, dy nga dy ose një nga një, e pastaj gjykoni për shokun tuaj (Muhamedin) që nuk është i çmendur. Ai është dërguar vetëm që t’ju paralajmërojë

para një dënimi të rëndë.” (Sure “Sebe”,
ajeti 46.)

Në këto ajete shihet qartë metoda e përkryer kur'anore në përgjigje të akuzave dhe trillimeve të jobesimtarëve, të cilat ia drejtonin Profetit Muhamed. Pa dyshim që kjo metodë nuk është e posaçme vetëm për ata jobesimtarë në kohën e Profetit Muhamed, por ajo është për të gjitha kohët dhe për të gjithë jobesimtarët e çdo kohe dhe të çdo vendi.

Allahu na mundësoftë që të jemi në rrugën e Profetit Muhamed në këtë jetë dhe na bashkoftë me atë në Jetën Tjetër!

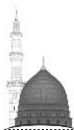
Haxhi Shejkh Vullnet Merja

Emrat e Profetit Muhamed *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)* **që përmenden në Kur'an**

1. Emri Muhamed *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*, përmendet gjithsej 4 herë;

2. Resul - përmendet 186 herë (emri err-rresul, që nuk ka për qëllim Muhamedin *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*, por Profetët e tjerë në Kur'an përmendet gjithsej 51 herë, si në vazhdim: 1. për të gjithë Pejgamberët *(Paqja e Allahut qoftë mbi të!)* - 16 herë, 2. Për Isain *(Paqja e Allahut qoftë mbi të!)* - 8 herë, 3. Musan *(Paqja e Allahut qoftë mbi të!)* - 11

herë, 4. Musain dhe Harunin (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 1 herë, 5. Për Nuhin (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 1 herë, 6. Nuhin dhe Hudin (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) së bashku - 2 herë, 7. Për Ismailin (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 1 herë, 8. Për Ibrahimin (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 1 herë, 9. Për Salihun (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 2 herë, 10. Për Lutin dhe Shuaibin (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 2 herë, 11. Për Hudi (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*) - 1 herë; 12. Për Melekun (engjëllin) - 3 herë. 13. Për Xhebrailin - 1 herë, 14. (Por të gjithë Pejgamberët) sipas kuptimit - 1 herë);

3. Nebijj - 36 herë (fjala nebij, që nuk ka për qëllim Muhamedin (*Paqja dhe bekimet e*

*Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!),
në Kur'an permendet 17 herë);*

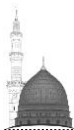
4. Nedhir - 35 herë por që nuk ka për
qëllim Muhamedin *(Paqja dhe bekimet e
Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!),
përmendet 8 herë);*

5. Huda - 53 herë (por që nuk ka për
qëllim Muhamedin *(Paqja dhe bekimet e
Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*
32 herë);

6. Hakk - 83 herë;

7. En Nur - 22 herë;

8. Rahmet - 37 herë (por që nuk ka për
qëllim Muhamedin *(Paqja dhe bekimet e
Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*
71 herë);

9. Dhikrull-llah - 31 herë (por që nuk mund të thuhet se a ka për qëllim Muhamedin *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)*, përmendet 6 herë);

10. Ni'met - 22 herë (që nuk ka për qëllim emrin e Muhamedit *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)* 22 herë);

11. Siratul Mustekim - 26 herë (por që nuk ka për qëllim emrin e Muhamedit *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!)* 11 herë);

12. Mubijn - 12 herë - përveç emrit të All'llahut dhe të Muhamedit *(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi*

familjen e tij!), kjo fjalë në Kur'an përmendet edhe 106 herë;

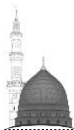
13. Abdull'lah - 10 herë (por që nuk ka për qëllim emrin e Muhamedit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) 14 herë);

14. Beshijr - 8 herë (por që nuk ka për qëllim emrin e Muhamedit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) 1 herë);

15. Bushra - 7 herë (përveç emrit të Muhamedit / (*Paqja e Allahut qoftë mbi të!*), përmendet 8 herë);

16. Munedhdhir - 7 herë;

17. Vekil - 7 herë;

18. Velijj - 6 herë;

19. Shahid - 6 herë (përveç emrit të Muhamedit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*), përmendet 2 herë);

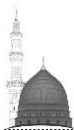
20. Had - 5 herë;

21. Da'i - 4 herë (përveç emrit të Muhamedit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) 4 herë);
100 22. Ummijj - 4 herë;

23. Shehid - 4 herë; 24. Shefi'u - 4 herë (përveç emrit të Muhamedit (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) 1 herë); 25. Kajjim - 4 herë (përveç emrit të Muhamedit (*Paqja dhe*

bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) 1 herë); 26. Mubeshshir - 4 herë (përve emrit të Muhamedit (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) 1 herë) 27. Kerim - 3 herë; 28. Tajjib - 3 herë (përveç emrit të Muhamedit (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) 9 herë); 29. Muhted - 3 herë; 30. Hizbull'llah - 3 herë; 31. Aziz - 2 herë; 32. Sidk - 2 herë (përveç emrit të Muhamedit (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) 5 herë); 33. Misbah - 2 herë; 34. Ruhul-Hakk - 2 herë; 35. Siratull'llah - 2 herë; 36. Urvetun vuthka - 2 herë; 2/1. Emrat e Muhamedit (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) që përmenden në Kur'an vetëm nga 1 herë janë: 37. Xhami'; 38.

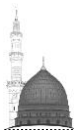
Xhebbar; 39. Reuf; 40. Rahim; 41. Muhejmin; 42. Edhine hajr; 43. Harisun; 44. Kademe sidkin; 45. Ta Ha; 46. Hatemun-nebijjin; 47. Ja Sin; 48. Ahmed; 49. Muzzemmil; 50. Muddeththir; 51. Muta'in; 52. Dhu kuvvetin; 53. En-Nexhmuth-thakib; 54. Mudhdhekkir; 55. Emin; 56. Siraxh; 57. Meshhud; 58. Mekin; 59. Munir. Pejgamberi ynë Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) në Kur'an përmendet me 59 emra dhe gjithsej 675 herë.

Fondacioni i Kur'anit

40 hadithe nga Profeti Muhamed

*(Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe
mbi familjen e tij!)*

1- Trashëgimia më e mirë

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Asnjë prind nuk ka lënë trashëgimi më të vlefshme e më të mirë tek fëmijët e tij se sa moralin (edukatën) e mirë.*”

رسول الله(ص): ما وَرَّثَ وَالِدٌ وَلَدَهُ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ.

پیامبر خدا(ص): هیچ پدری، میراثی برتر از ادب به فرزندش نداده است.

(کنز العمال: ج ۱۶ ص ۴۶۰ ح ۴۵۴۳۵، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)،

جلد ۸ صفحه: ۱۲)

2– Kujdesi nga nënçmimi i të tjerëve

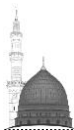
Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Kurrë mos nënçmo asnjë prej myslimanëve, sepse edhe më i vogli i tyre tek Allahu i Madhëruar është i madh (ka pozitë të lartë).”

رسول الله(ص): لَا تُحَقِّرَنَّ أَحَدًا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَإِنَّ صَغِيرَهُمْ عِنْدَ
اللهِ كَبِيرٌ.

پیامبر خدا(ص): هرگز هیچ یک از مسلمانان را کوچک
مشمار؛ زیرا کوچک آنان نیز، در نزد خداوند، بزرگ است.

(تنبيه الخواطر: ج ۱ ص ۳۱، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۲۶)

3- Atë që nuk e dëshiron për vete, mos e dëshiro edhe për të tjerët!

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Më i drejti i njerëzve është ai, i cili dëshiron për të tjerët atë që dëshiron për veten e tij, dhe e urren për të tjerët atë që e urren për veten e tij.*”

رسول الله(ص): أَعَدُّ النَّاسِ مَنْ رَضِيَ لِلنَّاسِ مَا يَرْضَى لِنَفْسِهِ،
وَكَرِهَهُمْ مَا يَكْرَهُ لِنَفْسِهِ.

پیامبر خدا(ص): عادل ترین مردم، کسی است که برای مردم، آن چیزی را می پسندد که برای خود می پسندد، و برای آنها خوش ندارد، آنچه را برای خود خوش ندارد. (کتاب من لا یحضره الفقیه: ج ۴ ص ۳۹۵ ح ۵۸۴۰، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸ صفحه: ۴۶)

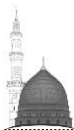
4- Besimtari i vërtetë

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “*Cilido që i jep nga pasuria e tij një të varfri dhe me njerëzit sillet me ndershmëri, ai është besimtar i vërtetë.*”

رسول الله(ص): مَنْ وَاسَى الْفَقِيرَ مِنْ مَالِهِ، وَأَنْصَفَ النَّاسَ مِنْ نَفْسِهِ، فَذَلِكَ الْمُؤْمِنُ حَقًّا.

پیامبر خدا(ص): هر کس فقیر را در مال خود شریک گرداند و با مردم به انصاف رفتار کند، او مؤمن حقیقی است.

(الكافی: ج ۲ ص ۱۴۷ ح ۱۷ ، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸
صفحه: ۵۴)

5– Mbajtja e amanetit

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: *“Nuk ka besim (nuk është besimtar) ai, i cili nuk e mban (ruan) amanetin.”*

رسول الله (ص): لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةٌ لَهُ.

پیامبر خدا (ص): کسی که امانت دار نیست، ایمان ندارد.

(النوادر للراوندي: ص ۹۱ ح ۲۷، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸

صفحه: ۱۰۲)

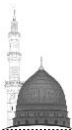
6– I urti më i zgjuar

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “*I urti më i zgjuar është ai, i cili i kërkon llogari vetes dhe punon për Jetën pas vdekjes.*”

رسول الله(ص): أَكْبَسُ الْكَيْسَيْنِ مَنْ حَاسَبَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا
بَعْدَ الْمَوْتِ.

پیامبر خدا(ص): زیرک ترین زیرکان، کسی است که از نفس
خویش حساب بکشد و برای بعد از مرگ کار کند.

(بحار الأنوار: ج ۷۰ ص ۶۹ ح ۱۶، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸
صفحه: ۱۱۶)

7– Bërja mirë ndaj atij që të bën keq

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Bëji mirë atij që të ka bërë keq!*”

رسول الله(ص): أَحْسِنْ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْكَ.

پیامبر خدا(ص): به کسی که در حق تو بدی کرده است،

خوبی کن.

(کنز الفوائد: ج ۲ ص ۳۱، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸ صفحه:

۱۲۴)

8- Mëshira ndaj pushtetarit të poshtëruar dhe ndaj të fuqishmit të varfëruar

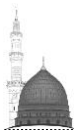
Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut
qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Mëshirojeni atë që ka genë i nderuar e i respektuar dhe
është poshtëruar. Po ashtu, edhe atë i cili ka genë i pasur
dhe është varfëruar...”

رسول الله(ص): اِرْحَمُوا عَزِيزًا ذَلَّ، وَغَنِيًّا افْتَقَرَ.

پیامبر خدا(ص): به عزیزی که خوار شده و توانگری که تهی
دست شده است، رحم کنید.

(قرب الإسناد: ص ۶۶ ح ۲۱۰، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۱۴۲)

9- Përfundimi i braktisjes së botës

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“*Braktisja e dynjasë (heqja dorë prej saj), lehtëson zemrën dhe trupin.*”

رسول الله(ص): الزُّهْدُ فِي الدُّنْيَا يَرِيحُ الْقَلْبَ وَالْبَدَنَ.

پیامبر خدا(ص): دل کندن از دنیا، جان و تن را آسوده می سازد.

(الخصال: ص ۷۳ ح ۱۱۴، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸ صفحه: ۱۶۴)

10– Kuptimi i sadakasë

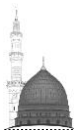
Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Çdo vepër e mirë është sadaka.*”

رسول الله (ص): كلُّ معروفٍ صدقةٌ.

پیامبر خدا (ص): هر کار نیکی، صدقه است.

(الخصال: ص ۱۳۴ ح ۱۴۵، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸ صفحه:

(۲۳۸

11– Shpenzimi brenda mundësive

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Me të vërtetë që besimtari ka sjelljen që don Allahu. Sa herë që Allahu i jep atij, edhe ai jep, dhe sa herë që Allahu ia pakëson, edhe besimtari e pakëson (duke dhënë aq sa ka mundësi).*”

رسول الله(ص): إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَأْخُذُ بِأَدَبِ اللَّهِ عِزِّ وَجَلٍّ؛ إِذَا وَسَّعَ عَلَيْهِ اتَّسَعَ، وَإِذَا أَمْسَكَ عَلَيْهِ أَمْسَكَ.

پیامبر خدا(ص): همانا مؤمن، به ادب خداوند عز و جل رفتار می کند؛ هر گاه خدا به [زندگی] او گشایش بدهد، او گشاده دستی می کند، و هر گاه بر او تنگ بگیرد، او نیز دست ننگه می دارد.

(الکافی: ج ۴ ص ۱۲ ح ۱۲، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۱۰)

12– Sadakaja më e mirë

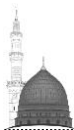
Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Nuk ka asnjë sadaka më të mirë se sa thënia e së vërtetës.”

رسول الله(ص): ما مِنْ صَدَقَةٍ أَفْضَلَ مِنْ قَوْلِ الْحَقِّ.

پیامبر خدا(ص): هیچ صدقه ای، برتر از گفتنِ حق نیست.

(کنز العمال: ج ۶ ص ۴۱۵ ح ۱۶۳۲۴، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)،

جلد ۸ صفحه: ۲۴۴)

13- Heshtja

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “*Të këshilloj të jesh shumë i heshtur... Sepse ajo (heshtja) largon shejtanin dhe ty të ndikmon në çështjet e fesë tënde.*”

رسول الله(ص): عَلَيْكَ بِطُولِ الصَّمْتِ فَإِنَّهُ مَطْرَدَةٌ لِلشَّيْطَانِ،
وَعَوْنُ لَكَ عَلَى أَمْرِ دِينِكَ.

پیامبر خدا(ص): بر تو باد خاموشی بسیار! چرا که آن،
موجب طرد شیطان است و در کار دینت، یاور تو.

(الخصال: ص ۵۲۶ ح ۱۳، حکمتنامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸ صفحه: ۲۶۰)

14– Falja

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “*Kushdo që fal kur është në fuqi, Allahu do ta falë atë në ditën e vështirësisë e të belasë.*”

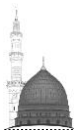
رسول الله(ص): مَنْ عَفَا عِنْدَ قُدْرَةٍ عَفَا اللَّهُ عَنْهُ يَوْمَ الْعَتَرَةِ.

پیامبر خدا(ص): هر کس هنگام قدرت [بر انتقام]، گذشت

کند، خداوند در روز لغزش، از او در می گذرد.

(کنز العمال: ج ۳ ص ۳۷۷ ح ۷۰۲۳، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد

۸ صفحه: ۲۷۶)

15- Shpërblimi i dhënies së borxhit

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: *“Një burrë hyri në Xhenet dhe pa se në derën e tij shkruhej: Shpërblimi i sadakasë është me dhjetëfishin e saj dhe shpërblimi i dhënies së borxhit është me tetëmbëdhjetëfishin e tij...”*

رسول الله(ص): دَخَلَ رَجُلٌ الْجَنَّةَ فَرَأَى مَكْتُوبًا عَلَى بَابِهَا:

الصَّدَقَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، وَالْقَرْضُ بِثَمَانِيَةِ عَشْرٍ.

پیامبر خدا(ص): مردی وارد بهشت شد. دید که بر درِ آن، نوشته است:

[ثواب] صدقه، ده برابر آن است و [ثواب] قرض دادن، هجده برابر.

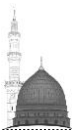
(الترغیب والترہیب: ج ۲ ص ۴۰ ح ۳، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد

۸ صفحه: ۲۸۴)

16– Mosbërja presion ndaj borxhliut

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Ashtu sikurse borxhliut tuaj nuk i lejohet t’jua vonojë dhënien e borxhit të tij kur ka mundësi ta japë, po ashtu juve nuk ju lejohet që t’i bëni presion për dhënien e borxhit tuaj nëse e dini se ai është në vështirësi dhe nuk ka mundësi ta japë borxhin në kohë.*”

رسول الله (ص): كما لا يَحِلُّ لِعَرَمِيكَ أَنْ يَمُطِّلَكَ وَهُوَ مُوسِرٌ،
فكَذَلِكَ لَا يَحِلُّ لَكَ أَنْ تُعْسِرَهُ إِذَا عَلِمْتَ أَنََّّهُ مُعْسِرٌ.
پیامبر خدا (ص): همچنان که بدهکار تو، اگر توانگر باشد، روا
نیست در پرداخت بدهی اش به تو تعلل ورزد، بر تو نیز روا
نیست که اگر بدانی تنگ دست است، او را تحت فشار قرار
دهی.

(ثواب الأعمال: ص ۱۶۷ ح ۵، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸
صفحه: ۲۹۰)

17– Qetësia dhe dinjiteti

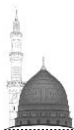
Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Ju këshilloj për ruajtjen e qetësisë dhe ruajtjen e dinjitetit...”

رسول الله (ص): عَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ وَالْوَقَارِ.

پیامبر خدا (ص): بر شما باد آرامش و وقار!

(کنز العمال: ج ۳ ص ۲۵۲ ح ۶۴۰۲، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد

۸ صفحه: ۳۳۸)

18- Thjeshtësia

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Në të vërtetë, thjeshtësia ia shton lartësinë mbartësit të saj. Prandaj, jini të thjeshtë që Allahu t’ju lartësojë!*”

رسول الله (ص): إِنَّ التَّوَّاضِعَ يَزِيدُ صَاحِبَهُ رِفْعَةً، فَتَوَاضَعُوا يَرْفَعَكُمْ
الله.

پیامبر خدا (ص): همانا فروتنی، بر بلندمرتبگی (رفعت) صاحب
خود می افزاید. پس فروتن باشید تا خداوند، شما را مرتبه بلند
بخشد.

(الكافي: ج ۲ ص ۱۲۱ ح ۱، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸
صفحه: ۳۴۶)

19– Largimii mërive

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Jepini njëri-tjetrit dhurata, sepse dhuratat heqin (largojnë) mëritë!”

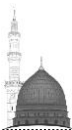
رسول الله(ص): تَهَادُوا فَإِنَّهَا تَذْهَبُ بِالضَّغَائِنِ.

پیامبر خدا(ص): به یکدیگر هدیه دهید؛ زیرا هدیه، کینه ها را

می برد.

(الكافي: ج ۵ ص ۱۴۴ ح ۱۴، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۳۶۶)

20- Pikëllimi i gjatë për një moment qeji

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Sa e sa epshe kohëshkurtra trashëgojnë hidhërim të gjatë.*”

رسول الله (ص): رُبَّ شَهْوَةٍ سَاعَةٍ تُورِثُ حُزْنَ طَوِيلًا.

پیامبر خدا (ص): چه بسیار شهوتی که ساعتی بیش نپاید؛ اما

اندوهی طولانی در پی آرَد.

(الأمالی للطوسی: ص ۵۳۳ ح ۱۱۶۲، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد

۸ صفحه: ۳۹۰)

21- Njeriu më i guximshëm

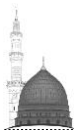
Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Njeriu më i fortë është ai që mposht epshin e tij.”

رسول الله(ص): أشجعُ النَّاسِ مَنْ غَلَبَ هَوَاهُ.

پیامبر خدا(ص): شجاع ترین مردم، کسی است که بر هوس خود چیره آید.

(معانی الأخبار: ص ۱۹۵ ح ۱، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۳۹۶)

22- Ilaçi i gjynaheve

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Për çdo sëmundje ka ilaç dhe ilaçi i gjynaheve është kerkimi i faljes tek Allahu.”

رسول الله (ص): لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، ودواءُ الذُّنوبِ الاستِغْفارُ.

پیامبر خدا(ص): هر دردی را دارویی است و داروی گناهان، استغفار است.

(ثواب الأعمال: ص ۱۹۷ ح ۱، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸
صفحه: ۴۴۶)

23– Sëmundja dhe fshirja e gjynaheve

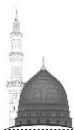
Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut
qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë:
“Sëmundja i fshin gjynahet.”

رسول الله(ص): السُّقْمُ يَمْحُو الذُّنُوبَ.

پیامبر خدا(ص): بیماری، گناهان را پاک می کند.

(جامع الأحادیث: ص ۸۵، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۴۴۸)

24- Pastrimi nga gjynahet me vuajtjen më të vogël

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “Për çdo vuajtje, pikëllim, madje edhe shqetësin që e godet besimtarin, Allahu i Madhëruar do t’ia falë atij gjynahet për shkak të tyre.”

رسول الله (ص): ما أصاب المؤمن من نصبٍ ولا وصبٍ ولا حزنٍ
حتى الهمُّ يهْمُهُ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهِ عَنْهُ مِنْ سَيِّئَاتِهِ.

پیامبر خدا (ص): هیچ رنج و درد و اندوه و حتی نگرانی
خاطری به مؤمن نمی رسد، جز این که خداوند، بدان،
گناهانش را می زداید.

(تحف العقول: ص ۳۸، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸ صفحه: ۴۵۰)

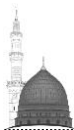
25– Vepra e mirë pas veprës së keqe

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Nëse bëni një vepër të keqe, atëherë bëni një vepër të mirë që ta fshijë veprën e keqe (e të mos përsëritet më e keqja).”

رسول الله(ص): إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً فَاَعْمَلْ حَسَنَةً تَمْحُوهَا.

پیامبر خدا(ص): هر گاه کار بدی کردی، کار خوبی انجام بده،
که آن، بدی را پاک می کند.

(الأمالی للطوسی: ص ۱۸۶ ح ۳۱۲، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸
صفحه: ۴۵۲)

26– Shërbimi ndaj familjes

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “*Të shërbyerit në familje është shlyerje për gjynahet e mëdha dhe zbut zemërimitin e Zotit.*”

رسول الله (ص) : خِدْمَةُ الْعِيَالِ كَفَّارَةٌ لِلْكَبَائِرِ، وَتُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ.

پیامبر خدا(ص): خدمت کردن به خانواده، کفارہ گناهان بزرگ است و خشم پروردگار را فرو می نشاند.

(جامع الأخبار: ص ۲۷۶ ح ۷۵۱، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸
صفحه: ۴۵۴)

27– Lum si këta persona

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Lum ai që e padukshmja e tij (zemra) është e ndrequr, e dukshmja e tij është e mirë dhe e largon të keqen e tij nga njerëzit!”

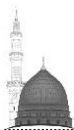
رسول الله(ص) : طوبى لِمَنْ صَلَحَتْ سَرِيرَتُهُ، وَحَسُنَتْ عَلاَنِيَتُهُ،
وَعَزَلَ عَنِ النَّاسِ شَرَّهُ.

پیامبر خدا(ص): خوشا به حال کسی که باطنش صالح و

ظاهرش نیکو باشد و شرّ خود را از مردم بر کنار دارد!

(الأمالی للطوسی: ص ۵۳۹ ح ۱۱۶۲، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۴۸۰)

28– Lëndimi i prindërve

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Kush i lëndon prindërit e tij, më ka lënduar mua; kushdo që më lëndon mua, ka lënduar Allahun dhe kushdo që lëndon Allahun, ai është i mallkuar.*”

رسول الله (ص) : مَنْ آذَى وَالِدَيْهِ فَقَدْ آذَانِي، وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ

آذَى اللَّهَ، وَمَنْ آذَى اللَّهَ فَهُوَ مَلْعُونٌ.

پیامبر خدا(ص): هر کس پدر و مادرش را بیازارد، مرا آزار داده است و

هر کس مرا آزار دهد، خدا را آزار داده است و هر کس خدا را آزار

دهد، ملعون است.

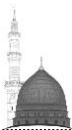
(مستدرک الوسائل: ج ۱۵ ص ۱۹۳ ح ۱۷۹۷۸، حکمت نامه پیامبر

اعظم(ص)، جلد ۸ صفحه: ۴۸۰)

29– Mërzitja e bashkëshortit/ bashkëshortes

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “Çdo grua që e lëndon bashkëshortin e saj me gjuhën e saj, Allahu i Madhëruar nuk do t’ia pranojë asaj asnjë pendim, asnjë sakrificë e asnjë vepër të mirë derisa të kënagë burrin e saj. Edhe nëse ajo agjëron gjatë ditës, fal namaz natën, liron skllëverit dhe pajis kuajt e mprehtë (për xhihad) në Rrugën e Allahut, ajo është nga të parat që do hyjë në zjarr. E tillë është çështja edhe për burrin nëse ai i bën padrejtësi asaj (gruas së tij).”

رسول الله (ص) : أَيُّمَا امْرَأَةٍ آدَتْ زَوْجَهَا بِلِسَانِهَا لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ عَزَّ وَ
جَلَّ مِنْهَا صَرْفًا وَلَا عَدْلًا وَلَا حَسَنَةً مِنْ عَمَلِهَا حَتَّى تُرْضِيَهُ؛ وَإِنْ
صَامَتْ نَهَارَهَا وَقَامَتْ لَيْلَهَا وَأَعْتَقَتْ الرِّقَابَ وَحَمَلَتْ عَلَى حِيَادِ
الْحَيْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَكَانَتْ فِي أَوَّلِ مَنْ يَرُدُّ النَّارَ، وَكَذَلِكَ
الرَّجُلُ إِذَا كَانَ لَهَا ظَالِمًا.

پیامبر خدا (ص): هر زنی که با زبان خود، شوهرش را آزار دهد،
خداوند عز و جل از او هیچ توبه و فدیة ای و هیچ عمل نیکی را
نمی پذیرد تا آن گاه که شوهرش را راضی کند، گرچه روزها را روزه
بگیرد و شب ها را عبادت کند و بنده ها آزاد کند و اسبان تیز تک
[برای جهاد]، در راه خدا تجهیز کند. او جزو نخستین کسانی است
که به آتش در می آیند. همچنین است مرد، اگر به زنش ستم کند.

(کتاب من لا یحضره الفقیه: ج ۴ ص ۱۴ ح ۴۹۶۸، حکمت نامه پیامبر

اعظم (ص)، جلد ۸ صفحه: ۴۹۸)

30– Koprracia

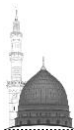
Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Njerëzit me më pak rehati janë koprracët.”

رسول الله(ص): أَقْلُ النَّاسِ رَاحَةً الْبَخِيلُ.

پیامبر خدا(ص): کم آسایش ترین مردم، بخیل است.

(معانی الأخبار: ص ۱۹۵ ح ۱، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۵۱۸)

31– Njeriu i papunë

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Allahu e urren njeriun e shkëndetshëm që nuk është i angazhuar as me punët e kësaj bote dhe as me punët e Botës Tjetër.*”

رسول الله(ص): إِنَّ اللَّهَ يَغْضُ الصَّحِيحَ الْفَارِغَ، لَا فِي شُغْلِ
الدنيا ولا في شُغْلِ الْآخِرَةِ.

پیامبر خدا(ص): خداوند از شخص تن درست بیکاره که نه
سرگرم کار دنیاست و نه سرگرم کار آخرت، نفرت دارد.

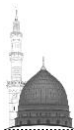
شرح نهج البلاغة: ج ۱۷ ص ۱۴۶، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸

صفحه: ۵۲۸

32– Shpifja

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Kush shpif për një burrë besimtar apo për një grua besimtare ose thotë diçka për të, e ai ose ajo janë të pastër nga ajo që thuhet për ta, në Ditën e Kiametit Allahu do ta vendosë atë (shpifësin) në një kodër prej zjarri, derisa prej tij të dalin ato që ka thënë për besimtarin ose besimtaren.*”

رسول الله (ص): مَنْ بَحَثَ مُؤْمِنًا أَوْ مُؤْمِنَةً أَوْ قَالَ فِيهِ مَا لَيْسَ فِيهِ أَقَامَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى تَلٍّ مِنْ نَارٍ حَتَّى يُخْرَجَ بِمَا قَالَهُ فِيهِ. پیامبر خدا (ص): هر کس به مرد یا زن مؤمنی، تهمت بزند یا درباره او چیزی بگوید که از آن مبرا است، خداوند در روز رستاخیز، وی را بر تلی از آتش نگه می دارد، تا این که از [کیفر] آنچه درباره او گفته است، خارج شود.

(عیون اخبار الرضا (ع): ج ۲ ص ۳۳ ح ۶۳، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸ صفحه: ۵۳۲)

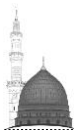
33– Kritika e gjynahqarit pas pendimit

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Kush e kritikon vëllanë e tij për gjynahun për të cilin ai është penduar, nuk do të vdesë, derisa ai (kritikuesi) ta bëjë vetë këtë gjynah.*”

رسول الله (ص): مَنْ عَيَّرَ أَخَاهُ بِذَنْبٍ قَدْ تَابَ مِنْهُ لَمْ يَمُتْ حَتَّى يَعْمَلَهُ.

پیامبر خدا (ص): هر کس برادر خود را برای گناهی که از آن توبه کرده است، سرزنش کند، نمی میرد تا خود، آن گناه را مرتکب شود.

(تنبيه الخواطر: ج ۱ ص ۱۱۳، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸
صفحه: ۵۳۸)

34– Mbulimi i punëve të shëmtuara të të tjerëve

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Kushdo që mbulon një punë të shëmtuar të një besimtari, është njëllor si ai që ka shpëtuar një vajzë të varrosur të gjallë në varr.*”

رسول الله(ص): مَنْ سَتَرَ عَلَى مُؤْمِنٍ فَاحِشَةً فَكَأَنَّمَا أَحْيَا مَوْتًا.

پیامبر خدا(ص): هر کس زشتکاری مؤمنی را بپوشاند، چنان

است که دختر زنده به گور شده ای را نجات داده باشد.

(کنز العمال: ج ۳ ص ۲۴۹ ح ۶۳۸۸، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد

۸ صفحه: ۵۴۰)

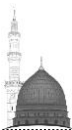
35– Marrja me të metat personale ndalon që të merremi me të metat e të tjerëve

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut
qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: “Lum ai
që të metat e veta e ndalojnë atë që të merret me të metat e
vëllezërve të tij besimtarë!”

رسول الله (ص): طوبى لِمَنْ مَنَعَهُ عَيْبُهُ عَنْ عُيُوبِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ
إِخْوَانِهِ.

پیامبر خدا (ص): خوشا به حال آن که عیب خودش، او را از
پرداختن به عیب های برادران مؤمنش باز دارد!

(بحار الأنوار: ج ۷۷ ص ۱۲۶ ح ۳۲، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸
صفحه: ۵۴۲)

36– Kafshata haram dhe mospranimi i namazit

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Kushdo që ha një kafshatë haram, namazi i tij nuk pranohet për dyzet net.*”

رسول الله(ص) : مَنْ أَكَلَ لُقْمَةً مِنْ حَرَامٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً.

پیامبر خدا(ص): هر کس یک لقمه حرام بخورد، تا چهل شب،
نمازی از او پذیرفته نمی شود.

(کنز العمال: ج ۴ ص ۱۵ ح ۹۲۶۶، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۸
صفحه: ۵۵۰)

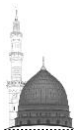
37– Mirësjellja – dashamirësia

Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut
qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë:
“Mirësjellja - dashamirësia largon mëritë (urrejtjet).”

رسول الله (ص): حُسْنُ الْبَشْرِ يَذْهَبُ بِالسَّخِيمَةِ.

پیامبر خدا (ص): خوش رویی، کینه را می برد.

(تحف العقول: ص ۴۵، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸ صفحه: ۵۶۲)

38– Mallkimi i Allahut ndaj prodhuesve të pijeve alkoolike

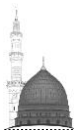
Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Allahu e ka mallkuar pijen alkoolike, atë që e prodhon, atë që rrit një pemë për të prodhuar pije alkoolike, konsumuesin e alkoolit, atë që e shërben alkoolin, atë që e shet alkoolin, atë që e blen alkoolin, atë që përdor paratë prej shitjes së alkoolit, atë që e mbart alkoolin dhe atë me të cilin transportohet alkooli.*”

رسول الله (ص): لعنَ الله الحَمَرَ، وعاصِرَها، وغارِسَها، وشارِبَها،
وساقِیها، وبائِعَها، ومُشْتَرِیها، وأكلَ ثَمَنَها، وحامِلَها، والمَحْمُولَةَ
إِلَیْه.

پیامبر خدا (ص): خداوند، شراب و شرابگیر و آن را که درختی
برای تهیه شراب بکارد و شرابخوار و ساقی شراب و شراب
فروش و خریدار شراب و کسی که پول شراب فروشی را بخورد
و کسی که آن را حمل کند و کسی را که شراب برایش حمل
شود، لعنت کرده است.

(الأمالی للصدوق: ص ۵۱۱ ح ۷۰۷، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)، جلد ۸
صفحه: ۵۷۴)

39– Kushti i urdhërimit në të mirë dhe ndalimit nga e keqja

Profeti Muhamed (*Pagja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë: “*Mos urdhëro në të mirë dhe mos ndalo nga e keqja, derisa të jesh i ditur dhe i vetëdijshëm për atë që urdhëron!*”

رسول الله(ص): لَا تَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا تَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ حَتَّى تَكُونَ عَالِمًا، وَتَعْلَمَ مَا تَأْمُرُ.

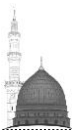
پیامبر خدا(ص): امر به معروف و نهی از منکر مکن، مگر آن که عالم باشی و بدانی که به چه، امر می کنی.

(الفردوس: ج ۵ ص ۶۹ ح ۷۴۸۶، حکمت نامه پیامبر اعظم(ص)، جلد ۷ صفحه: ۷۰)

40– Të mësuarit në fëmijëri dhe në pleqëri

Profeti Muhamed (*Paqja dhe bekimet e Allahut
qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!*) ka thënë:
“Shembulli i atij që merr dije në fëmijëri është si e gdhendura
mbi gurë, dhe shembulli i atij që merr dije në moshë të madhe
është si ai që shkruan mbi ujë.”

رسول الله (ص) : مَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ فِي صِغَرِهِ كَالنَّقْشِ فِي الْحَجَرِ،
وَمَثَلُ الَّذِي يَتَعَلَّمُ فِي كِبَرِهِ كَالَّذِي يَكْتُبُ عَلَى الْمَاءِ.

پیامبر خدا (ص): حکایتِ آموختن علم در خردسالی، همچون
نقشی است که روی سنگ کنده می شود و حکایتِ کسی که
در بزرگ سالی علم می آموزد، همچون کسی است که روی آب
می نویسد.

(کنز العمال: ج ۱۰ ص ۲۴۹ ح ۲۹۳۳۶، حکمت نامه پیامبر اعظم (ص)،
جلد ۷ صفحه: ۶۹)

احادیث بالا از پایگاه اینترنتی حدیث نت گرفته شده است.

اسم الكتاب: اربعون حديث عن رسول الله صلى الله عليه وآله

ترجمة الأحاديث: صبريه فزا

تحت النظر: الشيخ ولنت (عباس) مرزا

التصحيح الأدبي: ليسدا راماي

التصحيح اللغوي: ويولسا كاراي

الإخراج النهائي: صبريه فزا

الغلاف: صبريه فزا

الناشر: جمعية نسيم

تيرانا: 2020